

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. május 6.

Kálmánháza, Mandabokor

Istentisztelet

Jézus mondja:

5. „Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. 6. Te pedig, amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.” Máté 6, 5-6

Szeretett Gyülekezet!

Látunk a Bibliában, a Szentírásban nagy imádkozókat. Nem véletlenül. Nem véletlenül örökíttette meg a Szentlélek azokat a nagy imádkozókat, akiket mintegy példaképpen elénk tár Isten igéje, maga az élő Isten. Csak megemlítek néhányat közülük. Ilyen volt Mózes, vagy Jób, vagy a próféták, István vértanú, Pál apostol. Aztán olvasunk a Bibliában egészen csodálatos imádságokat, amiket hozzánk hasonló emberek mondtak el. Így olvassuk Mózes imádságait, aki oly sokszor állt Isten előtt az ő népéért. Nem véletlenül szeretik a keresztyén emberek a Zsoltá-

rok könyvét. Az a 150 zsoltár csupa imádság. Gyönyörűségesen szépek. Nagy mélységeket és nagy magasságokat jártak azok, akik megfogalmazták azokat. Aztán olvasunk az egyetemes egyháztörténelemben is csodálatos, nagy imádkozókról, és csodálatos, nagy imádságokat. Ilyen volt Szent Ágoston édesanyjának örök időkre szóló imája az iszákos, lumpoló fiáért, akiből Szent Ágoston lett. Akiért több mint két évtizedig nagy állhatatossággal minden nap könyörgött. Olvashatunk nagy igehirdetőknek, teológusoknak szép, őszinte imádságait, mert fenn maradtak.

Mégis testvérek, aki az imádságról a legtöbbet tudott, és a legmélyét és a legmagasságát járta, az Jézus volt. Jézust sokszor mutatják az evangéliumok úgy, hogy imádkozik, és Jézusnak sok imádsága ott van az Újszövetségben. Látjuk őt a negyven napos böjtben imádkozni, akkor, amikor kísértések közé kerül, rettentés kísértések közé. Látjuk, mielőtt csodát tesz. Látjuk imádkozni és ismerjük az imáit, mikor gyógyít. Aztán látjuk a szenvedések hordozása közben. Csodálatos a főpapi imája a János evangéliu-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

mában. Aztán a Gecsemáné kertjében, ahol készül a Golgotára.

Majd felejthetetlen imaszavai a kereszten haldokolva.

Nem ismerünk Jézushoz hasonló imádkozót. Minden imádságában megszólítja az Atyát, dicsőíti, hálát ad. Példaként van előttünk. Ilyen imádság az is, amire megtanította az övéit, akik azt kérték tőle, taníts minket imádkozni. Figyelemre méltó testvérek, hogy olvasott igeszakaszunkban Jézus nem az imádság tárgyáról beszél, nem arról, hogy mi is az ima, nem mond róla semmit. Mi el szoktuk mondani, hogy az imádság a lélek levegővétele, és igaz, el szoktuk mondani, hogy az imádság az én utam Isten szívéig. El szoktuk mondani, hogy az imádság nem más, mint összekapcsolódás Istennel.

Jézus azonban olyan természetesen veszi, hogy az emberek tudják, mi az ima, hogy nem arról beszél, mi az imádság, hanem arról, hogyan imádkozzunk, magáról az imádkozásról beszél. Mindenki tudja, feltételezi Jézus, hogy mi is az ima. Akkor is tudja mindenki, ha talán megfogalmazni nem tudja. És tényleg a világ népei bármilyen civilizációban, kultúrában, bármilyen

vallásban élve élnek is, imádkoznak. Sőt testvérek, azok is egyszer csak tudnak imádkozni, akiket apjuk-anyjuk soha nem tanított. Soha! Akik Isten nevét a családi otthonban csak káromkodva hallották. Mégis életük egy adott pillanatában, rendszerint egy lelkileg, emberileg, megszorított, beszorított, félelmetes pillanatában az emberek elkezdenek imádkozni. Senki nem tanította őket. És Jézus ezt tudja. Ezért nem arról beszél, hogy mi az imádság, hanem az imádság mikéntjéről, az imádság hogyanjáról tanítja az övéit.

Igen, minden emberi lélek valaha, valahol, valamiért egyszer imádkozni kezd. Döbbenetes dolog ez! Olyan mintha bele lenne az ember természetébe teremtve, hogy akinek egyébként eszében nem jut az Isten sem, meg az sem, hogy imádkozzon, élete egy adott pillanatában, egy adott élethelyzetben, megfogalmazni nem tudja, hogy mi is, amit csinál, imádkozni kezd. Ugye milyen különös dolog? De hányunkkal történhetett meg közülünk is, hogy úgy nőttünk fel, hogy senki nem tanított meg imádkozni. Nem kulcsolta össze a két kezét az édesanyja vagy az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

édesapja, nem vitték templomba, ahol megtanították volna imádkozni, és mégis! Óh, hányan lehetnek köztünk is, akik életük egy adott pillanatában elmondták csendben életük első imádságát, felnőttként, ifjúként. Soha nem tanulták. Tulajdonképpen azt sem kéne tudniuk, hogy mi az!

Jézus nem is erről beszél. Hanem az imádkozásról beszél. Arról, hogy ha imádkozol, és tudja, hogy mindenki fog imádkozni, az övéinek mondja, tehát tudja, hogy olyanoknak mondja, akik pedig szoktak is imádkozni. Arról beszél, hogyan ne imádkozzál, és hogyan imádkozzál jól.

Nem az imáról általában, hanem az imádságról, mint cselekményről konkrétan. És lássátok, máris utolért bennünket az ige és benne Jézus. Jól tudja, hogy mi is imádkozó emberek vagyunk. Tudja, hogy mondjuk az imát, ezért nem is erről beszél. Hanem magáról az imádkozásról, és elmondja, hogyan ne imádkozzál. Majd elmondja, hogyan imádkozzál jól. Sok eredménytelen, lelketlen, üres, hangosan kongó imával a hátunk mögött

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hadd tanítson ma az igén keresztül Jézus az imádkozásról, hogyan imádkozzunk.

Nézzük az első szabályt, amit Jézus mond: „Amikor imádkozol, ne legyél olyan, mint a képmutatók.” „És amikor imádkozol”, kezdi mondani Jézus, látjátok, biztos benne Jézus, hogy imádkozol. Jézus nagyon jól tudja, bizony, imádkozó ember vagy. Tehát hogyan tegyem, hogyan imádkozzam? Először egy nagyon hangos NEM-et mond Jézus, hogyan NE imádkozz. Ne imádkozz képmutató módon - mondja az Úr. Lehet egyáltalán illet? Képmutató módon imádkozni? És ha lehet, akkor milyen az, milyen egy képmutató imánk? Először egy kicsit a képmutatósról. Gyarló emberi vonás a képmutatás, tulajdonsággá tud lenni, viselkedési móddá. Ami tulajdonképpen annyit jelent, hogy más képet mutatok, mint aki vagyok, mert el akarok érni valamit. És hogy a célokat elérjem, mást mutatok, mint amit gondolok, érzek, szeretnék. Mást mutatok, becsapom a másikat. Egy másik képet mutatok, mint a valóságos. Hazudok. Isten ígéje szerint a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

képmutatás bűn. Amikor valaki más képet mutat, nagyon tudatosan teszi, nem véletlenszerűen teszi. El akarja érni a célját.

Át meg átjárja a mindennapjainkat, hogy képeket mutogattunk, amik nem mi vagyunk. Rengeteget hazudunk így. Van úgy, hogy napokat hazudunk végig, mindenkinek mutatunk valami képet. Nem azt, aki vagyok, nem azt, amit gondolok, nem azt, aki ott igazán legbelül létezem. Persze tudom, hogy vannak, akiket egyáltalán nem zavar ez, hogy más képet mutatnak. Képmutatók. És egyáltalán nem zavarja őket, hogy Jézus azt mondja, hogy: „**Jaj néktek képmutatók! Jaj!**”

A képmutató ember hazudik! És mindig lebukik, mert elmentébe fog kerülni mindazzal, amit mutat, azzal, amit tesz, amit cselekszik. A tettei fogják lebuktatni a képmutató embert. Másképp is szoktuk ezt mondani: Kimutatta a foga fehérjét. Na, ez ő!

A képmutató ember szerepet játszik és abból hiányzik az ő valódi, igazi énje, azt nem akarja feltárni. Azt ő sem ajánlja senkinek. Képmutató szerepet játszik, amiből hiányzik önmaga, a lelke. És a lelketlen imák leperregnek az Istenről, és vissza

hullanak ránk üresen. Lehet, hogy embereknek tetszik majd, amit a képmutató tesz, Jézus elmondja: „**Már el is vették a jutalmukat.**” De az ilyen imádságra nincs felelete Istennek. Az csak kong. Üres.

És itt megint szeretnék utalni arra testvérek, amit Jézus mondott, hogy az adakozásunk és a böjtölésünk közé helyezte el az imádkozásunkat. Mert az adakozásunk és böjtölésünk lelkiségének ténye, az imádkozásunk lelkiségének a függvénye. Jézus is összeköti ezeket. Mert az adás is egy lelkiség, a böjtölés is egy lelkiség. És az imádság mögött is egy lelkiség van, és ezek szorosán összekapcsolódnak. Úgy adsz, ahogy imádkozol. Ugyanazzal a lélekkel. Ahogy imádkozol, pont azzal a lélekkel adsz. Mérhető módon úgy. És úgy böjtölsz, ha böjtöltél valaha, ahogy imádkozol. Ugyanazzal a lélekkel. Annyira hozzászoktunk a mindennapi képmutatásokhoz, hogy úgy gondoljuk, Isten elé is odaállhatunk. Nem lehet. Hiábavaló. „Amikor imádkozol, ne legyél olyan, mint a képmutatók.”

- Akkor hogyan imádkozzak jól?

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Nézzük, mit mond Jézus! Annak tudatában imádkozol jól, ha tudod, hogy a te Atyád titkon ott van veled, amikor imádkozol. Sőt! Mondja Jézus: Lát. Akkor imádkozol jól, amikor tudod, hogy titkon, de nagyon valóságosan ott van veled a te Atyád. És Jézus még hozzáteszi ezt is: És néz téged. Lát közben téged, hogy hogyan imádkozol. Ott van veled, hallja, amit mondasz, és lát is közben téged. Nem vagy soha egyedül, amikor imádkozol - milyen jó! De ne feledd, ott van veled a te Atyád. Mindent hall, amit mondasz, és lát is közben. Nézi téged. Ahogy Jézus ott a templomban nézte az adakozókat. Odaállt a persely mellé. És látjátok, nem az összegről beszél, hanem a lélekről, hogy ki milyen lélekkel teszi. A képmutató azzal számol, hogy az emberek látják őt, és mindazt, amit tesz. Az Isten szerinti imádkozó azzal számol, hogy itt van Isten velem, néz engem és lát.

Nem véletlenül alakultak ki a különböző ima-testtartások a különböző népek vallási kultúrájában. Ezt is tudják az emberek, hogy Isten látja, amikor imádkozom. Ezért van, aki a földre hull, a porba hull. Ezért tartják a testüket olyan különböző módon az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

emberek, amikor imádkoznak. Sőt! Mondja Jézus: „**A te Atyád, aki ott van és lát, megfizet neked nyilván.**” Hogy imádkozó ember vagy, azt majd Isten teszi nyilvánvalóvá mások számára. Neked nem kell. Ne is erőlködj. De egészen biztosan nyilvánvalóvá teszi Isten. Maga Jézus mondja. Nyilvánvalóvá teszi, hogy imádkozó ember vagy. A képmutató ember mindig maga akarja nyilvánvalóvá tenni mások számára az egész keresztyén életét, az egész vallásosságát. Jézus meg azt mondja: Majd az Atya megfizet nyilván, látható lesz.

Testvérek ott van szükség képmutatásra, ahol az életünk és az imaéletünk nincs összhangban. Ott hazudni kell valamit. És olyankor a képmutatást hívjuk segítségül.

És mond itt még valamit az Úr Jézus. Azt mondja: „**Menj be a te belső szobádba, zárd be az ajtót és úgy imádkozz, és a te Atyád, aki ott van titkon, és néz téged, megfizet majd nyilvánvaló módon.**” Bezárt ajtajú, belső szobában imádkozni. Jézus tanácsolja ezt. Mit jelent ez? Azt jelenti először, hogy zárj ki mindent, amikor Istennel akarsz együtt lenni. Zárd be az ajtót,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hogy kizárjál mindent. A hevenyészett imádságaink nem tudnak elmélyülni. Zárd be az ajtót, hogy kizárj mindent, amikor imádkozol. Aztán azt jelenti, ha igazi az az imádság, akkor közösségre jutsz ott Istennel, aki titkon van és néz téged, ott van veled. És ha ebben a mindent kizáró bezártságban imádkozol, akkor összekapcsolódsz tényleg az Istennel. Ezért mondhatod el ott bezárkózva, Istennel egészen összekapcsolva mindent teljes bizalommal. Mindent, ami rokaszt, fáj, gond, mindent, amitől félsz, retgysz, tartasz, mindent képmutatás nélkül. Mert csak ketten vagytok. Ő és te. Ott elmondhatod a bűneidet, de mond is el. Ott elkerheted naponta a bocsánatot, de kérd is el. Döntő kérdése egész keresztyén életünknek, hogy legyenek Isten előtt imaperceink, úgy bezárkózva, hogy mindent kizárva az életemben, akkor Istennel vagyok együtt, aki hall, közben engem néz, és ha rábízom, majd Ő megfizet mindent nyilván.

Fejezzük be azzal, amihez Jézus még hozzáér. De mennyit imádkozunk? Mennyit kell imádkozni? És az meg miről szóljon? Az imádkozás, a rólam valóban mindent tudó, élő Isten előtt

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

zajlik. Ezért azt mondja Jézus: „**Mielőtt kérnél.**” Nem csodálatos? A te Atyád tudja, hogy mit kérnél Tőle. Még ki sem mondtad, Ő már tudja. De kérned kell! Bár Ő már tudja, mielőtt megfogalmaznád, mégis meg kell fogalmaznod, ne akard megspórolni! Mielőtt felnyitnád a szád, a te Atyád tudja, mit szeretnél Neki mondani, de mondani mégis kell! És ezért teszi hozzá Jézus. Nem kell hosszan imádkoznod. A képmutatók azt szeretik. A te Atyád tudja, mielőtt a szád felnyílt. De azért a szádnak fel kell nyílni! Azt ne akard megspórolni. Amit el akarsz mondani ugyanis, azt teljes őszinteséggel és bizalommal el kell mondanod. Képmutatás nélkül.

Azzal fejezi be az Úr Jézus ezt az imádságról való tanítást, hogy akkor foglaljuk össze, mit tanítottam. Azt mondja: „Ti pedig így imádkozzatok.” Figyeljétek meg! Nem azt mondja, hogy: ezt imádkozzatok. Hanem azt mondja: „Ti azért így imádkozzatok.” Megint a lelkiesség! Istent dicsőítve, akaratának engedve, gondviselését és bocsánatát elkérve, és a bűn elleni harcban szabadításáért könyörögve. „Ti azért így imádkozzatok.” Ámen!